

πριον δύο μαρτύρων, όπου δὲ εὐρίσκειται ἱερεὺς ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

γ') Ἄμα δὲ γενῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἢ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

δ') Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιοῦτου φόρου.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν 25 ἕως 200, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ἰσάκις ἀναφυῆ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγαγεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδόμενων φόρων.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μποσανίων, ἐλαιόδένδρων, καπνῶν, βαμβακίων καὶ γρασιδίων λαμβάνεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων θέλει εἰσπράτεσθαι κατὰ στρέμμα βασιλικόν.

Ἡ ἐξακρίθωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων ἐκάστου ἰδιοκτήτου θέλει γίνεσθαι ὡς ἐφεξῆς.

α) Ἐκάστος ἰδιοκτῆτης ἢ καλλιεργητῆς ὀφείλει ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χαρτοῦ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀρχὴν τὴν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκειται ἡ ἀμπελὸς του, τὴν ὄροθεσίαν τῆς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων ἐξ ὧν σύγκαιται καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὀκάδας μούστου. Ἡ δηλώσις θέλει γίνεαι εἰς διπλοῦν πρωτότυπον· καὶ τὸ μὲν ἐν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην· παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον.

β) Ἄν ὁ αὐτὸς ἔχη ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία ὀφείλει νὰ κάμῃ χωριστὴν δηλώσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ) Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῆ βιβλίον κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ διηρημένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλου ἐγγράφεσθαι ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις, κατὰ δὲ τὴν 30 Ἰουνίου θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀρχὴν. Καθ' ὄλον τὸν Μάϊον ἢ Ἰούνιον τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ) Ὅστις ἤθελε παραμελήσει νὰ κάμῃ ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου τὴν δηλώσιν του, ἢ ἤθελε δηλώσει ὀλιγότερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῶν στρεμμάτων τῆς ἀμπελὸς ἢ τῶν ἀμπέλων του, ὑποβάλλεται εἰς τὰ ἐξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπελὸς, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσε ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυξε τὸ ἕμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἐρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας, δίδεται εἰς τὸν ἀνακλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελὸν, ἢ τὰ ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε) Ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ ὅλοιαι ἀμπελοὶ ἐδηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις εἶναι ἀβεβαίαι. Ὅσάκις δὲ συλλάβῃ εὐλόγους ὑπονοίας, ἢ γὰρ πληροφορίας ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἀμπελὸς τις ἢ μέρος, ἀτάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπελὸς τὴν δι' εἰδημόνων καταμέτρησιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπιτοῦσαν ἐπιτόπιον συνήθειαν.

ς) Ἡ Διοικητικὴ καὶ Ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχὴ προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πᾶσιν ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου τρεῖς πραγματογνώμονας ἕκαστον δήμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐπιπρὸς ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπέλων, καὶ καταστρόνουσιν πρωτότυπα τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικὰ, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

ζ) Ὅλοιαι ἀμπελοὶ τοῦ Κράτους θέλου εἶναι εἰς πέντε ποιότητες·

1. Αἱ τῆς πρώτης ποιότητος ἀμπελοὶ εἰσπράττει εἰς ἔγγειον φόρον δραχμῶν τεσσάρων κατὰ στρέμμα.
2. Αἱ τῆς δευτέρας ποιότητος εἰς δραχμῶν τριῶν κατὰ στρέμμα.
3. Αἱ τῆς τρίτης εἰς δραχμῶν δύο κατὰ στρέμμα.
4. Αἱ τῆς τετάρτης εἰς δραχμῶν μίαν κατὰ στρέμμα.
5. Αἱ τῆς πέμπτης ποιότητος εἰς δραχμῶν ἑξήκοντα κατὰ στρέμμα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 12.

1845.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος περί φορολογίας τών προϊόντων τής γής διά τὸ ἔτος 1845. — Διάταγμα περί ὑπασπιστοῦ τοῦ 7. ἑλαφροῦ κτήματος τής ὄροφυλακῆς. — Δηλοποιήσεις περί τής ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγγωρίου σίτου. — Ἀγγελίαι ἀφορῶσαι τὴν ἰσπανικὴν ὑπηρεσίαν.

Νόμος Ε΄.

Αρ. 13400.

ΝΟΜΟΣ

περί φορολογίας τών προϊόντων τής γής διά τὸ ἔτος 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προσάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τής Βουλῆς καὶ τής
ἐκτελεστικῆς, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Προσδιορισμὸς τών ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Διά τὸ ἔτος 1845 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητι-
κῶν φόροι εἶναι ὡς ἑπονται:

α. Ἐγγειοὶ φόροι,

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος,
τῶν προϊόντων τής γής παντὸς κτήματος·

β. Δικαίωμα τής ἐπικαρπίας,

α) Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσο-
δήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β) Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσο-
δήματος, παντὸς εἴδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα
τὸ πάλαι ἐθνικά, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν
ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους μετὰ ἔγκρισιν, ἢ
ἄνευ ἐγκρίσεως τής Κυβερνήσεως, εἴτε ἐφυτεύθησαν μετὰ
ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τής γής Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν
ἐναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ τής ἐθνικῆς γῆς, μετὰ ἄδειαν
τής Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄνευ τής ἀδείας αὐτῆς.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου ε. ε. Β. Διατάγματος μετετέθησαν εἰς τοὺς διαθεσίμους ὀφροντιστῆς ἀ. τάξεως Κ. Κατνάρης γραμματεὺς τοῦ εἰς Πόρῳ ναυτικοῦ Διευθυντηρίου καὶ ὁ ὑπο-

πλοίαρχος Π. Γ. Μιχαήλ διοικητῆς τοῦ πληρώματος τοῦ Ναυσταύθου καὶ ἀνετέθησαν προσωρινῶς τοῦ μὲν πρώτου εἰς τὴν χρέη εἰς τὸν ὑπάλληλον Κ. Πάνον, τοῦ δὲ δευτέρου εἰς τὴν ὑπασπιστὴν τοῦ λιμένος τοῦ ναυσταύθου Κ. Λαγᾶ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ἄρθρ. 25.

Ἡ ἐπιβαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μο-
ναστηρίων θέλει εἰσπράττεσθαι σύμφωνα με τὰς διατά-
ξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 26.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐπιφορτίζεται
τὴν διοικήσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς
Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημο-
σιεύσθαι ἐν τῇ Ἐφημερίδῳ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτε-
λεσθῆναι ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Μαΐου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
ἐπιτροπὴ τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαΐου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑπασπιστοῦ τοῦ 7. ἐλαφροῦ τάγματος
τῆς ὀροφυλακῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρα-
τιωτικῶν ἀποφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ὁ ὑπολοχαγὸς Ἀναστάσιος Ζωγράφος ἀπαλλάττεται
ἀπὸ τῆς ὑπασπιστοῦ τοῦ 7. ἐλαφροῦ τάγματος τοῦ
ὀροφυλακῆς Ἀκαρνανίας, μετατιθέμενος εἰς τὸ 8
ἐλαφρὸν τάγμα τοῦ ἰδίου σώματος, ἀντὶ τοῦ ὑπολοχα-
γῶνος Κωνσταντίνου Μπαζώνη, μετατιθεμένου εἰς τὸ 7.
Ὁ ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτε-
λεσθῆναι τὸ παρὼν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλίου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ.

Περὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγγωρίου σίτου.

Ἔτος 1845.

Μὴν Μαΐος.

Ἄρ. 12,495. κλπ.

ΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ.

Σήμερον τὴν 30 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1845, συνελ-
θόντες οἱ ὑπογεγραμμένοι Ὑπουργοὶ τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν
τὰς ὑπ' ἄρ. 1578, 1451, 1363, 1493, 123, 1561,
1413, 123, 9, 10, 11, 1763, 1647, 191, 189,
178, 157, 1456, 1322, 1172, ἐκθέσεις τῶν ἀναφε-
ρομένων ἀρχῶν εἰς τὸν ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1843 περὶ δη-
μητριακῶν καρπῶν Νόμον, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἐγγωριος
σίτος ἐπωλήθη ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς τελευταίας τοῦ
μηνὸς Ἀπριλίου κατὰ μέσον ὄρον.

Εἰς Ἀθήνας πρὸς δραχ. 4:95 τὸ κοιλόν.

» Σύρον	»	5:77	»
» Ναύπλιον	»	4:40	»
» Καλάμας	»	4:29	»
» Πάτρας	»	5: 7	»
» Μεσολόγγιον	»	4:18	»
» Λαμίας	»	4:55	»
» Χαλκίδα	»	5: 2	»

Ἐξάγομεν ὅτι ὁ μέσος ὄρος τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ
ἐγγωρίου σίτου τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1845 καθ' ὅλας
ταύτας τὰς πόλεις εἶναι δραχ. τέσσαρες καὶ λεπτὰ
ἑβδόμενα ὀκτώ (ἄρ. 4:78) τὸ κοιλόν.

Προσδιορίζομεν ἐπομένως αὐτὸν γενικὸν μέσον ὄρον
τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐγγωρίου σίτου δι' ὅλον τὸ
Ἑλληνικὸν Κράτος, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 8
Ἀπριλίου 1843 περὶ δημητριακῶν καρπῶν Νόμου, καὶ
διατάττομεν τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς νὰ υπολογίζωσι καὶ
εἰσπράττωσι ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ρηθέντος μέσου ὄρου καθ'
ὅλον τὸν μῆνα Μαΐον τὸ τελώνιον τῶν δημητριακῶν
καρπῶν.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ἄλται ἢ ἕκαστος τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας
του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐνώπιον δύο μαρτύρων,
ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως
εἰς πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλων τῶν λα-
βόντων μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον
παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείου τύπον, καὶ
τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον παρα-
δίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ
ἐκτιμητοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον. Ἄν ὁ φορολογούμενος
ἢ ὁ ἐκτιμητής του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ
τοῦ δημοσίου, διορίζεται, αἰτήσῃ ἐνὸς τῶν μερῶν,
ἐπιδικαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὸν εἰς
τὸ ἄρθρον 19 ὄρκον, καὶ ἀπορριπίζει ὀριστικῶς παραδεχό-
μενος τὴν θατέραν τῶν γνώμων. Κατὰ τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ
ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαιρέσεις κατὰ τὰς περὶ ἐξαι-
ρέσεως διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ εἰ-
ρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδικαιτητῶν, τὴν ὑποίαν προ-
διορίζει ἡ Διοικητικὴ ἀρχή, πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ
τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογούμενου, καὶ δὲν δύνα-
ται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἐξ δραχμῶν τὴν ἡμέραν, ἢ ὅποια
προσδιορίζεται ἄπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ
τρίτοι, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλ-
λωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον
ὄρκον.

α Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω
τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ
εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χρησιθῶ πρὸς βλάβην τοῦ
δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω
αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, δι' ὅποιονδήποτε
λόγον. »

Ὁ ὄρκος γράφεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ εἰς χρήματα πληρόνόμενοι φόροι ἐπὶ τῶν ἀμπελιῶν
θέλουσιν εἰσπραχθῆ τὴν 15 Ἰουλίου· οἱ δ' ἐπὶ τῶν κήπων,
περιβολίων καὶ μπόσχνίων τὴν 1 Ὀκτωβρ. Οἱ εἰς χρή-
ματα φόροι τῶν ἐλαιοδένδρων πληρόνονται καθ' ἡν ἐπο-
χὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ
τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιβομένου

εἰς τὰ συνηθῆ ἐλαιοτριβεῖα ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν
15 Δεκεμβρ. Δὲν συγχωρεῖται δέξασθαι ἔλαιον ἐκ τῶν
ἐλαιοτριβεῶν ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ἐάν τις αἱ ἐλαίαι ἐκθλιβῶνται ἐκ διαλειμμάτων ὁ
φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλίψιν.

Μετὰ τὴν κατάμετρησιν τοῦ ἐλαίου ὁ ἐπιτετραμμένος
τὴν εἰσπραξίν ἐγγράφει τὸ ὀλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ
τὸν καταλογισθησόμενον εἰς χρήματα φόρον εἰς τὸ ὅποιον
κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν
τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος Νόμου ὀρισμένῃ.

Οἱ φόροι τῶν καπνῶν πληρόνονται τὴν 1 Ὀκτωβρίου
τῶν δὲ βαμβακίων τὴν 1 Νοεμβρίου.

Ἄρθρ. 21.

Οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημο-
σίου εἰσπραξίν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται
πληρωμῇ δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἐ-
μεταφερθῶσιν, ἐνότῳ εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ
δημοσίου.

Ἄρθρ. 22.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείων θέλει δώσει
ἀναγκαστικὰς ὁδηγίας διασαφίσεις, τύπους καὶ πίνα-
εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς ἐπιστάτας
δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, ὅσον
διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν π-
ρωμῆν.

Ἄρθρ. 23.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείων ἐκποιεῖ τὰς
εἰδη συναζουένους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς με-
τοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τῆς μετρητοῦς εἰς
φορολογούμενους ἄνευ δημοπρασίας, καθέσθων ἀρροφῶν
τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βιάσει τῆς εἰς τὸν
πραγούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς δι-
κομικῆς ἀρχῆς, Οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ Διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικαιτητῆ
λων ἐπὶ ποινῇ πριστίμου 10 ἕως 50 δραχμῶν
τείνωσιν ἀυθρομήτως τὴν ἐξαιρέσιν των, ὅταν ὁ
λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς
δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους
φυλακτομένης τῆς ἀνωτέρας ποινῆς ἐν περιπτώσει
τῆς κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου καθ' ἡμέραν
ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Academy of Athens / Ακαδημία Αθηνών

Άρθρ. 2.

Τὰ εἰς τὸς Κρήτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγεῖον φόρον, ὅταν ἐξάγῃται τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παντός Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Άρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων ὅσα εἶναι παραχωρημένα ἢ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφων ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουν πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐν ἀλλακτανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια φόρους.

Άρθρ. 4.

Ὁ φόρος εἰς γκρήματα τῶν τριῶν τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεί πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρὸν εἶναι ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ τοῦ Νόμου 3 (15) Νοεμβρίου 1836 καὶ εἰς τὰς ὠρισμένας προθεσμίας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγῃται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Άρθρ. 5.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω φορολογίας,

- α) Τὰ ἄχυρα.
- β) Ἡμισυ στρέμμα γῆς ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων, καὶ δι' ὅποιανδήποτε χρῆσιν τοῦ.
- γ) Ὅλα τὰ σποράδην κείμενα ὀπωροφόρα δένδρα τῶν ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἡμίσεως στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς ἀγρούς αὐτὰς καὶ ἀμπελωνάς.
- δ) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιτὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγοι.
- ε) Ὁ λιναρόσπορος, καναβόσπορος καὶ ριζαρόσπορος.
- ς) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινορωραίων, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐγγεῖον φόρον.
- ζ) Ἡ ῥόβη καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζεται.
- η) Ἡ φακὴ, τὸ κεχρὶ, λαθούρι, καὶ ἀγριολάγουρον, τὰ κρομμύδια καὶ σκόρδα, ὅσα καλλιεργοῦνται ἐκτὸς τῶν περιβολίων, τὸ ὄπιον, ὁ ἀρακάς, ἡ φάβα, τὰ σαρώματα, τὸ βουρί, τὰ λούπινα, τὸ σύσαμον, τὸ λινάρι, τὸ κανάβι, τὰ γεώμηλα καὶ αἱ πρὸς βρωσιν χρήσιμα ἐλαία.

Άρθρ. 6.

Κανονίζονται δι' ἰδικιτέρων Νόμων

- 1) Οἱ φόροι τῆς ῥητινοκατράμης καὶ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων.
- 2) Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν βαλανοκικιδόδένδρων.
- 3) Τῆς μετὰξος ἢ τῶν κουκουλίων.
- 4) Τῶν ξηρῶν σίκων.
- 5) Τῶν σταφίδων, τοῦ ριζαρίου, τοῦ πρινοκκακίου καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων.
- 6) Τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λιβαδίων.

ΤΜΗΜΗ Β΄.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Άρθρ. 7.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1845, θέλουν εἰσπραχθῆ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Ἡ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως πρὸσωπικόν.

Άρθρ. 8.

1) Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπραξίν ἐπὶ βαρυτάτων αὐτῶν εὐθύνη καὶ ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ 5 ἕως 10 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ γκρήματα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς συγκομιδῆς καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἀλωνίων, μέχρι εἰσπράξωσι τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους καὶ ἐναποθέσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίου ἀποθήκας.

2) Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουσιν ἐμποδίζεσθαι τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῆς συγκομιδῆς καὶ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων τῶν, ἀλλ' ὀφείλουν εἶναι μόνον ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικοὺς καὶ ἰδιωτικοὺς ἀγρούς, ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τούτων πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, νὰ λάβουν τὴν περὶ θερισμοῦ τῶν ἀγρῶν τὴν ὁποίαν ὀφείλει παρευθὺς νὰ δώσῃ αὐτοῖς, ὅσοι φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν.

Ἡ σφράγις καὶ ἀποσφράγις τῶν ἀλωνίων κατὰ μέτρους τῶν καρπῶν, δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι ἔκτος ὑπὸ μῆνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπραξίν. Οἱ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ τῆς ἀποσφράγισης αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρυσιν προτκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος ἐπὶ πρῶτον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπιτετραμένου.

ὁ παρῆδρου ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἐν αὐτῶν ἐπὶ παρούσῃ δύο μαρτύρων συντασσομένου ἀποκόλλου, τὸ ἕποισιν ἀποστέλλεται διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν.

3) Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύψη ἢ ἀραιρέσῃ προϊόντα, ἀποσφραγίσῃ ἢ ἀραιρέσῃ τοὺς ἀλωνισμοὺς καρπῶν, ἢ δι' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τρόπου ἀπαθήσῃ νὰ στερηθῇ τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλόμενους φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νόμιμου φόρου, εἰς πρόστιμον πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου τοῦ ἴσου μὲ τὸ τριπλαῖον ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπαράσῃ νὰ μὴ πληρώσῃ.

4) Τὸ ἕμισυ τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀπακλύψαντας, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπραξείας ἐπιτελεσάντων, πρὸς ἀνταμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλον διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του.

5) Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐπιμαρτυρίας τῶν ἐπιτελεσάντων τῆς εἰσπραξείας, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου ἢ παρῆδρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἢ δὲ ἐκδικασθῆσιν αὐτὰν ἐκεῖθεν γίνεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς πταισματοδικεῖον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας, φυλασσομένων τῶν ἐπιτελεσάντων μέσων διατάξεων αὐτῆς.

6) Ἐάν τὰ παρανόμως ὀφειλόμενα προϊόντα προέρχονται ἀπὸ κτήματα διακριτικῶς κείμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ δημοσίου, ὁ εἰρηνοδίκης τότε ἐπιμαρτυρίας τοῦ περιστατικῶς τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον ὡς ἐπὶ κινήτων προϊόντων, τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπιμαρτυρίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτήμα ἤθελε κηρυχθῆσθαι ἀνεμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Ἄρθρ. 9.

Περὶ τῶν εἰς εἶδη λαμβανομένων φόρων

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδη λαμβανομένων φόρων ἐξακριβώνεται ὡς ἔπεται.

α) Τὰ μὲν ἀσταχυφόρα γενήματα συμπεριλαμβανόμενα καὶ τοῦ κηλαμβοκίου καὶ τῶν ὄσπριων ἐν γένει ἀποσφραγίζονται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων.

β) Ὅταν ἀρχαῖος κοπνίζεσθαι ἀμέσως εἰς τὰ ἀλωνία, δικατίζεται ἅμα κοπανισθῆ καὶ ξηρανθῆ διὰ τοῦ κοιλοῦ, ὁ δὲ μὴ κοπανιζόμενος εἰς τὰ ἀλώνια δεκα-

τίζεται κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος ἐπιτῶν ἀγρῶν καὶ παραδίδεται ἡ φόρος ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου κοπανισμένος καὶ ξηραμένος.

γ) Τὸ ὄρυζιον, κίμηκον, γλυκάνισον κτλ. δεκατίζονται ξηρὰ, μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνι

Ἄρθρ. 10.

Τοὺς ἀνωτέρω ἐγκλιτικὰς φόρους ὀφείλουσιν οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσιν ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἀλώνι εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην, ἐντὸς ἐκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου ἢ

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν του καὶ εἰς τὸν πλησιέστερον τοῦ οικουδέμου τοῦ φορολογουμένου τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὗτος δὲν ἀπέχη πλείωτον, ἢ ὅσον ἀρίστηνται τὰ χωρία τῶν φορολογουμένων ἀπὸ τὴν προτελούσαν τοῦ δήμου των. Ὅσοι τῶν φορολογουμένων ἀπαρτίζουσιν νὰ μὴ μετακομίσωσι τοὺς φόρους των ἀμέσως καὶ διὰ μιᾶς εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμῶσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς ἕαρος τῶν ἰδίων, ἀλλ' ἐντὸς εἰκοσαπενήντηρου προθεσμίας ὀφείλουσιν νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν ἢ ἀρνήσωσιν τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζοντάς τὰ ἔσοδα τῶν ἀγωγίων εἰς ἕαρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

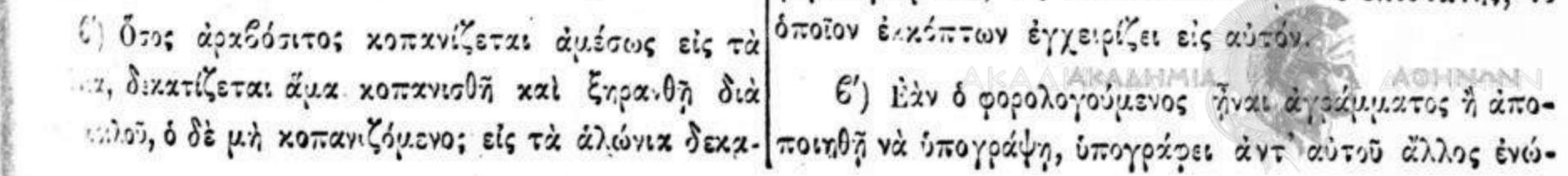
Ἐκάστος δήμος ὀφείλει ὑποχρεωτικῶς νὰ χορηγῇ εἰς τὸ δημόσιον τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ καὶ Οἶκον μιᾶς ἀρχῆς θέλουσι προσδιορίσει ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀποζημιώσῃ λόγω ἐνοικίου, ὀριζομένη παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἂν ἡ ἀποθήκη εἶναι ἰδιοκτητος· ἐν δὲ περιπτώσει ἀσυμφωνίας ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρ. 11.

α) Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακριβώσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιτελεσάντων τὴν εἰσπραξίαν ἐπιστάτης σημειοῖ αὐτὸν ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰ μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὅποιον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν.

β) Ἐάν ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος ἢ ἀποπειρηθῆ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώ-

Academy of Athens

6. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. 6'. τοῦ § 6'. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲν τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαπενθημερίας τοῦ ἰου-
λίου Διοικητικὴ Ἀρχὴ καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς ὁ εἰρηνο-
δικὴς καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν
ἀρχὸν δῆμαρχον, καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς
τοὺς ἄ. καὶ 6'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς
3'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπέλων φορολογουμένων ἐκάστου
δήμου κατὰ κλῆρον ἐκλεγόμενους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ
συμβουλίου ἐν δημοτικῇ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλα-
στοῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανομένους, θέλουν
προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα ἐκάστης
ἀμπέλου, καταστρόνουσαι τακτικὰ πρωτόκολλα, τὰ πρω-
τόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεσά· δύναται ὅμως τὸ
συμβούλιον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι παρὰ
τοῦ δήμου ἐκεῖνα μόνον ἐξ αὐτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε κατα-
μαρτυρῆ ἢ τυχὸν ἐναγίτια γνώμη τῶν μᾶλλον φορολο-
γουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρ-
ρυθμίσεις.

γ) Ὡς βᾶσιν τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ τοῦ προσδιορι-
σμοῦ τῆς ποιότητος τῆς ἀμπέλου θέλουν λάβει τὴν καρ-
πώτητα ἐκάστης ἀμπέλου καὶ τὴν κατὰ τόπον συνήθει-
αν τοῦ μούστου.

δ) Αἱ φυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων
καὶ ἐλεύθεροι φόρου.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν
ἀμπέλων ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ἀναφερομένων θέλει προσδιορι-
σθαι ἡ ἀπόδοσις δι' ἐκτιμῆσεως ὡς ἀκολούθως.

α) Ἡ ἐκτίμησις τῶν προϊόντων τῶν λαχανοκήπων,
καρπῶν καὶ μπουστανίων γίνεται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ
ἔτος λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κή-
που καὶ περιβολίου, καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας προσόδου, συμ-
λαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρ-
χόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὥρων
ἐκ τῶν προϊόντων καὶ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βᾶσει
τοῦ ποσοῦ τῶν προϊόντων καὶ τοῦ τυχὸν ὀφει-
λόμενου δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας.

β) Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς χρή-
σιν τῶν ἐλαιοτριβεύων, ἐξακριβουμένου τοῦ ποσοῦ
τοῦ φόρου, πρὸς λεπτὰ ἑπτὰ τὴν ὀκάν.

γ) Τὸ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν
ἀμπέλων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 6'. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος

Νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' ἐκ-
τιμῆσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὀκτάδας ἐλαίου, καὶ
ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ αὐτῶν πρὸς λεπτὰ
ἑπτὰ τὴν ὀκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται
καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖ-
να ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεύα καὶ ἡ ἐκπίεσις τοῦ
ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἄρθρ. 16.

Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν,
οἱ ἐκτιμηταὶ προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊόν ἐκάστου
φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὀκτῶν σύγκειται, ἐν-
νοουμένου τοῦ μὲν καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλ-
γῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου εὐγαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι-
ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος θέλει ἀποδίδεσθαι, ἐπὶ μὲν
τοῦ βαμβακίου ἀνά λεπτὰ τρία τὴν ὀκάν, ἐπὶ δὲ τοῦ
καπνοῦ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν
προσδιορίζουν δι' ἐκάστην κοινότητα ἡ Διοικητικὴ καὶ
ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ μετὰ τοῦ δημάρχου ἐκάστου
δήμου, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν
καπνοφυτείας ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐὐποληπτοτέ-
ρων, προσλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω.

Περὶ τῆς προσδιορισθείσης οὕτω τιμῆς συντάσσεται
πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπογράφονται ἅπαντες οἱ
ἀνωτέρω καὶ εἶναι ἐκτελεστόν.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ Διοικητικὴ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχή, καὶ ὁ Διοι-
κητικὸς ταμίης θέλουν διορίσει διὰ πλειοψηφίας ἅπαξ
τοὺς ἀναγκασίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητάς τοῦ δημο-
σίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτάς αὐτῶν, καὶ προσδιο-
ρίσει τὸν μισθὸν αὐτῶν ὄχι ἀνώτερον τῶν τεσσάρων
δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ
διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς
ἐκτιμῆσεως, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην
ἐπ' ἐκκλησίας, τὴν προτελευταίαν κυριακὴν· οἱ δὲ φορο-
λογούμενοι ὀφείλουσι νὰ ἔχουν προχείρους τοὺς ἐκ μέρους
τῶν ἐκτιμητῶν ἂν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι
μὲ τὸς ἐκτιμητάς τοῦ δημοσίου. Ἄν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ
οὔτε ὁ φορολογούμενος οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐκτιμητὴς
τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τὴν
ὁποίαν ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς,
καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸν
φορολογούμενον διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν ἐμφανισθῇ
αὐτὸς διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὀρι-
στικὴ ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου, τοιχοκολ-

AKOΓHMIA ATHNΩN KA Academy of Athens